

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ (ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ
ΥΠΟΣΤΑΣΗ) ΝΟΜΟ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός τίτλος. 187 του 1991 213 του 1991 161(I) του 2000.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Τέκνων (Συγγένεια και Νομική Υπόσταση) (Τροποποιητικός) Νόμος του 2006 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Τέκνων (Συγγένεια και Νομική Υπόσταση) Νόμους του 1991 μέχρι το 2000 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Τέκνων (Συγγένεια και Νομική Υπόσταση) Νόμοι του 1991 μέχρι 2006.

Τροποποίηση του βασικού νόμου με την προσθήκη νέου άρθρου, αμέσως μετά το άρθρο 24 αυτού.

2. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 24 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Το δικαστήριο δύναται να διατάξει τη διεξαγωγή αιματολογικών ή άλλων εξετάσεων.

24Α.- (1) Σε οποιαδήποτε διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, το Δικαστήριο δύναται, μετά από αίτηση από οποιοδήποτε από τα μέρη στη διαδικασία, να δώσει οδηγίες για τη διεξαγωγή αιματολογικών ή γενετικών εξετάσεων για να διαπιστωθεί κατά πόσο οποιοσδήποτε διάδικος είναι ή όχι βιολογικός πατέρας του τέκνου και για τη λήψη, εντός της προθεσμίας που θα ορίσει το

Δικαστήριο, δείγματος αίματος ή άλλου γενετικού υλικού από το τέκνο, τη μητέρα του τέκνου, και οποιοδήποτε διάδικο ο οποίος, στην περίπτωση αίτησης για δικαστική αναγνώριση τέκνου φέρεται ως πατέρας του τέκνου και στην περίπτωση αίτησης για προσβολή της πατρότητας είναι ο τεκμαιρόμενος πατέρας του τέκνου ή από οποιοδήποτε από τα πρόσωπα αυτά.

(2) Το πρόσωπο που έχει την ευθύνη για τη διενέργεια της αιματολογικής ή γενετικής εξέτασης για σκοπούς υλοποίησης των οδηγιών του Δικαστηρίου δυνάμει του παρόντος άρθρου, μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης θα υποβάλει έκθεση στο Δικαστήριο το οποίο έδωσε τις οδηγίες στην οποία θα αναφέρει:

(α) τα αποτελέσματα της εξέτασης·

(β) κατά πόσο ο διάδικος τον οποίο αφορά η εξέταση διαπιστώνεται να είναι ή να μην είναι ο πατέρας του τέκνου· και

(γ) την αξία του αποτελέσματος της εξέτασης σε σχέση με το ζήτημα της διαπίστωσης κατά πόσο ο διάδικος είναι ή δεν είναι ο πατέρας του τέκνου.

(3) Το Δικαστήριο μπορεί καθ' οιονδήποτε χρόνο να ακυρώσει ή διαφοροποιήσει οποιαδήποτε προηγούμενη οδηγία έχει εκδώσει με βάση το παρόν άρθρο.

(4) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (5) πιο κάτω, η λήψη δείγματος αίματος ή άλλου γενετικού υλικού από οποιοδήποτε πρόσωπο για σκοπούς υλοποίησης των οδηγιών του Δικαστηρίου για τη διενέργεια αιματολογικών ή γενετικών εξετάσεων δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συγκατάθεση του προσώπου αυτού.

(5) Η συγκατάθεση οποιουδήποτε ανηλίκου ηλικίας 16 ετών και πάνω για τη λήψη από αυτό δείγματος αίματος ή άλλου γενετικού υλικού θα είναι το ίδιο έγκυρη ως αν ο ανήλικος να ήταν νόμιμης ηλικίας και όταν ο ανήλικος έχει δώσει σύμφωνα με της διατάξεις του παρόντος εδαφίου τέτοια συγκατάθεση, δε θα είναι απαραίτητο να ληφθεί οποιαδήποτε άλλη συγκατάθεση από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο για τη λήψη τέτοιου δείγματος ή υλικού από τον ανήλικο.

(6) Η λήψη δείγματος αίματος ή άλλου γενετικού υλικού από ανήλικο ηλικίας κάτω των 16 ετών μπορεί να γίνει εφόσον συναινεί το πρόσωπο ή τα πρόσωπα τα οποία ασκούν τη γονική του μέριμνα ή, αν αυτοί ή ένας από αυτούς αρνηθούν να δώσουν τέτοια συγκατάθεση, μετά από άδεια του Δικαστηρίου.

(7) Όταν το Δικαστήριο δώσει οδηγίες με βάση το εδάφιο (1) ανωτέρω και οποιοδήποτε πρόσωπο αρνηθεί ή παραλείψει να προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια η οποία είναι αναγκαία για την υλοποίηση των οδηγιών αυτών, το

Δικαστήριο δύναται να εξάγει οποιοδήποτε συμπέρασμα από την άρνηση ή παράλειψη αυτή το οποίο φαίνεται στο Δικαστήριο να είναι εύλογο υπό τις περιστάσεις:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο κατονομάζεται σε οδηγίες που εκδόθηκαν με βάση το εδάφιο (1) ανωτέρω παραλείπει να συναινέσει στη λήψη δείγματος αίματος ή άλλου γενετικού υλικού από το ίδιο ή σε περίπτωση που οποιοδήποτε πρόσωπο αρνείται να συναινέσει στη λήψη δείγματος αίματος ή άλλου γενετικού υλικού από οποιοδήποτε ανήλικο του οποίου ασκεί τη γονική μέριμνα και το οποίο κατονομάζεται στις οδηγίες, το πρόσωπο αυτό θα θεωρείται ότι έχει αρνηθεί ή παραλείψει να προβεί σε ενέργεια αναγκαία για υλοποίηση των οδηγιών του Δικαστηρίου.».